

ZAČÍNÁJÍ NA „A“

- 1 Judský prorok a pisatel jedné starozákonní knihy.
- 2 Hebrejské jméno jednoho z Danielových přátel.
- 3 Nové jméno, které přidělil v Babylóně velitel dvořanů Azarjášovi, Danielovu druhovi.
- 4 Hora, na kterou přistál Noe s archou.
- 5 Manželka kněze Zachariáše a matka Jana Křtitele.
- 6 Jméno démona, kterému byl v Den smíření vyhnán na poušť kozel.
- 7 Jméno písmene řecké abecedy, kterým se ve vidění na ostrově Patmos představil Ježíš Janovi.
- 8 Název místa, na kterém v Aténách kázal Pavel.
- 9 Jméno jednoho z Davidových synů.
- 10 Hebrejský výraz užívaný při modlitbě znamenající „Budiž“ nebo „Staň se“.
- 11 Řecké město, ve kterém stál oltář neznámému bohu.
- 12 Pohanská bohyně války a smrti, dokonce se k ní obrátil i Šalamoun.
- 13 Muž, který zapříčinil porážku Izraelců, protože si přivlastnil prokleté věci.
- 14 Původní Abrahamovo jméno.
- 15 Velitel Nebúkadnesarovy tělesné stráže, který vraždil babylonské mudrce.
- 16 Jméno hejtmána Saulova vojska.
- 17 Jméno Mojžíšova bratra a kněze ve svatyni na poušti.
- 18 Muž, kterého manželé Priscilla a Akvila přivedli k hlubšímu poznání evangelia.
- 19 Někteří lidé je přijali jako hosty.
- 20 Vdova, která se ve svých 84 letech setkala s novorozeným Ježíšem.

1 - Abakuk 2 - Azarjáš (Da 1:7), 3 - Abed-nego (Da 1:7), 4 - Ararat (Gn 8:4), 5 - Alžběta (L 1:5), 6 - Azazel (Lv 16:8,10,26), 7 - Alfa (Zj 1:8), 8 - Areopag (Sk 17:22), 9 - Abšalóm (2 S 13:1), 10 - Amen, 11 - Atény (Sk 17:23), 12 - Ašoreta (1 Kr 11:5), 13 - Akán (Joz 7:1), 14 - Abram (Gn 17:5), 15 - Arjók (Da 2:14), 16 - Abnér (1 S 14:50), 17 - Áron (Ex 4:14), 18 - Apollos (Sk 18:24 - 26), 19 - Anděl (Žd 13:2), 20 - Anna (L 2:36 - 37)

HŘIVNA

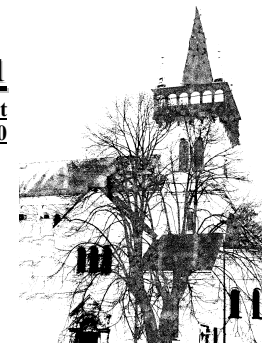
srpen 2011

11/16

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli svaté Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v našich farnostech od 8.8.2011 do 21.8.2011

100

den	hod.	úmysl
08.08.	pondělí	-----
09.08.	úterý	KA 18:00 za † Dominika Čamaje
10.08.	středa	Svátek sv. Vavřince KA 8:00 za † Annu Stehlíkovou TT 17:00 za farní společenství
11.08.	čtvrtek	Památka sv. Kláry KA 8:00 za živé a † členy rodiny Navrátilových a Žižkových
12.08.	pátek	KO 18:00 na úmysl dárce
13.08.	sobota	KK 18:00 na úmysl dárce
14.08.	neděle	20. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 9:30 za † Lidmilu Žižkovou TT 11:00 na úmysl dárce
den	hod.	úmysl
15.08.	pondělí	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie KO 18:00 na úmysl
16.08.	úterý	KA 18:00 za zdraví a Boží pomoc pro rodinu Martina Tichého
17.08.	středa	KA 8:00 za † rodiče Masničákovy a děti
18.08.	čtvrtek	KA 8:00 na úmysl
19.08.	pátek	KO 18:00 za živé a † z rodu Doležalových a Fořtových
20.08.	sobota	Památka sv. Bernarda DD 13:30 na úmysl KO 18:00 na úmysl
21.08.	neděle	21. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ KO 9:30 za Jáchyma Maturu, Markétku, sourozence a rodiče z obou stran TT 11:00 na úmysl dárce CH 15:00 na úmysl dárce

SVATÝ VAVŘINEC (10.08.)

(* kolem roku 230 – † 10. srpen 258)

Vavřinec (latinsky Laurentius) pocházel ze španělského města Huesca v tehdejší římské provincii Hispánie. Náboženské vzdělání získal od arcidiákona Sixta v Římě. Když se stal Sixtus v roce 257 papežem, byl Vavřinec ustanoven diakonem a stal se odpovědným za spravování chrámové pokladny a za péči o chudé. Díky této službě je považován za prvního archiváře a pokladníka katolické církve a stal se proto patronem knihovníků.

Za perzekuce doby císaře Valeriána v roce 258 zemřelo velké množství kněží a biskupů, zatímco křesťané náležící ke členům senátu byli zbaveni majetku a vyhnáni. Také papež Sixtus II. byl jednou z prvních obětí pronásledování a 6. srpna 258 byl sťat.

Legenda citovaná sv. Ambrožem říká, že Vavřinec následoval papeže na jeho cestě k popravě, kde údajně prohlásil: „*Kam jdeš, můj drahý otče, bez svého syna? Kam spěcháš, svatý knězi, bez svého diakona? Předtím jsi nikdy nepředstoupil před oltář bez svého služebníka, a nyní tak chceš učinit beze mne?*“ Papež mu údajně odpověděl: „*Do tří dnů mě budeš následovat.*“

Po smrti papeže Sixta II. požadoval římský prefekt, aby mu Vavřinec vydal bohatství chrámu. On prý požádal o tři dny, aby mohl shromáždit majetek chrámu. Během těchto tří dnů se snažil dát tolik majetku chudým, kolik bylo jen možné, aby tak zabránil získání ho prefektem. Díky tomuto činu otevřeného odporu byl umučen jako jeden z nejhorších zločinců. Podle legendy byl umučen na železném roštu nad žhavým uhlím. Zobrazován je s rostem v ruce a oblečen v dalmatice.

LÉK, KTERÝ ÚČINKUJE VŽDYCKY

Z naší lidské zkušenosti víme, že existuje jen velmi málo léků, které vždycky zaberou. Prožíváme-li velké zklamání a žal, je jeden lék, který má spolehlivý účinek, pokud se podává opatrně a důsledně: Vyjít ze sebe a pomoci druhému. Kdysi dávno jsem se naučil nazpaměť tuto větu: „Zachraň něčí duši, a ona zachrání tvoji.“ Myslím, že princip sebezáchovy obsažený v tomto výroku se velmi dobře shoduje s výzvou našeho Pána: „*Miluj svého bližního jako sebe.*“ Skutky milosrdenství jsou jako časté dávky léků na nemocné srdce.

Když přijdeme o své drahé nebo když neúspěch pronásleduje naše úsilí, snadno se stáhneme do jeskyně sebelítosti, kde si lížeme rány. Proč bychom mysleli na někoho druhého? Na nás nemyslí nikdo. Nikdo mě nemá rád, a tak se budu mít rád sám. Po ostatních mi nic není.

Takový postoj sice láká, když je člověk hluboce zraněn, ale vůbec nepomůže. Protiřečí příkladu i slovům Krista. Evangelní poselství říká, že Bůh nás miloval, ač my jsme ho nemilovali. Kristus položil za své přátele život, i když věděl, že ho opustí. Jeho proroctví o umučení a o jeho významu pro spásu světa - „*A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny k sobě*“ - mluví o jeho bezvýhradném milosrdenství hořícím uprostřed stravující temnoty.

Můžete být přesvědčeni (a možná správně), že vaše rána ze ztráty milovaného člověka se nikdy nezacelí. Nebo se potýkáte s odpuštěním křivdy a víte, že ji nikdy nebudete schopni odpustit. Kristův příklad vás může vyvést ze sebe. Působivě zní nádherná rada

svatého Jana od Kříže: „*Tam, kde není láska, zasévej lásku, a sklidiš lásku.*“

Prvním krokem ve chvíli rozrušení má být návrat k vlastním povinnostem - péče o ty, které máme na starost. Někdy to děláme se značnou neochotou. Deprese se nám lepí na paty, takže se doslova vlečeme. Jakýsi hlas uvnitř, hlas zraněného já, křičí: „Všichni mi dejte pokoj, nechte mi můj žal a vztek.“ Neposlouchejte ten hlas!

Další krok je vnímat potřeby těch, kdo jsou také nešťastní a smutní. Jde-li o smrt v rodině, je dobře, když se postaráme o ostatní, když zajistíme všechno potřebné. Přišel jsem na to, že když jsem sám prožíval velké osobní rozrušení, vždycky se našel někdo, kdo na tom byl ještě hůř než já. Kdo byl osamělý, opuštěný, nemocný, umírající. Odolal jsem nutkání starat se sám o sebe a snažil jsem se být pro toho druhého.

Štědrost, milosrdenství, laskavost, zájem o druhé, ba i trpělivost, to jsou způsoby, jak naplnit Ježíšovu radu milovat svého bližního jako sebe samého a být milosrdný stejně jako je milosrdný Bůh. V těžkých chvílích máme slabé nervy a musíme se někoho přidržet. Také bychom měli být ochotní se omluvit - je to velký skutek milosrdné lásky a zájmu o druhé, a my na něj tolik zapomínáme. Nic neosloví víc než soucit a milosrdenství těch, kdo druhým odpouštějí, ač sami žádnou útěchu a milosrdenství nedostávají.

Benedikt Groeschel z knihy Povstaň z temnot

BŮH NÁM NEPOMÁHÁ, ABYCHOM SE OBEŠLI BEZ DRUHÝCH

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, symbolem lidskosti, vztahů, symbolem lásky. Kdyby svět zapomněl na „srdce“, zavládla by v něm jen vůle a rozum. Svět by se tak stal chladným a krutým. Proto přišel Ježíš - Boží Syn na zem, aby ukázal, že Bůh je láska a že má své srdce otevřené pro každého člověka.

Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým člověkem bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká: „*Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce*“ (Jer 31,3). Boží srdce je útulným místem Božího přijetí.

Mnohdy jsme v koncích, protože očekáváme od sebe to, co může přijít jen od Boha. Jsme zklamáni, protože jsme založili svoji naději na iluzi. Věřili jsme, že jsme sami schopni opravdově milovat. Ten, kdo ale věří, že se pro něho nalézá něco dobrého v Božím srdci, a že se odtud rodí jeho vlastní добрota, radost a nadšení, ten nebude nikdy zklamán. Víra ve všemohoucnost Boží lásky je jediným pramenem, který může živit náš život, naši naději, naši víru a naši lásku.

Kristova výzva ke vzájemné lásce není oddělena od zjevení Boha ve společenství Trojice. Můžeme žít láskou, protože v Bohu je společenství lásky. Proto na světě nemohou existovat blažení samotáři!

Duch svatý nám nepomáhá, abychom se obešli bez ostatních. Věčně budeme žít jen těmi okamžiky, které jsme prožili během svého pozemského putování v opravdové lásce. Zvěční se jen to, co bylo spojeno s láskou.

Nyní vše vidíme jako v hádance. Vše poznáváme jen částečně.

Jednou ale vše poznáme v plnosti. Láska nikdy nezanikne.

(srov. 1 Kor 13,8-12)

(Zpracováno podle J. Hrbaty, R. Cantalamessa a L. Evelyho)